

Балада про гарматне м'ясо

Василь Басок

"Валяється тіло
солдатськеє біле
на чужій стороні".

Народна пісня часів імперіалістичної війни

Над чорним полем,
над шляхом битим
кривавилось сонце,
як око з орбіти.
Праворуч - пустеля,
ліворуч - пустеля.
Праворуч —
ліворуч —
згвалтовані села.
І скрізь,
де набої
пісок подовбали, —
шкірилися трупи
до неба
зубами...
...Безногий, безносий
підвівсь нарочито —
чи всі в нього кості,
прохав полічити:
- Чи всі в мене кості?
Де мої кості?
Як я поїду
до милої в гості? —
А другий на руку
кишки мотав.
- Не клюйте ви, круки,
мого живота!.. —

Третій веселий,
наче на балі, —

хрести і медалі
на ребрах.
гойдались:
- В боях я був перший,
служив я не здря
за велич імперії,
за віру
й царя!
- Я випив балончик
газу метану
за гвардію царську,
за чин капітана...
...Окремо лежала
чиясь голова —
і шелестом жалю
її слова:
- Ой брате мій, брате,
де Київ,
де Краків?
Вже ворон давно
над очима прокрякав.
- Ой брате мій, брате,
чи жде мене мати?
- Чи жде мене мати
і батько-отець,
і та, що збиралась
піти під вінець?..
- Давно вже, - сказав я,
в могилі їй спиться...
змочила сльозами
снопи
пшениці...
Щосвята до церкви
ходила
молитись,
аж поки отець
повернувся на милицях...
...Тут знявся одразу
стукіт
і тупіт.
Підходять всі вряд

земляки

з Конотопу:

- А як наші жони

і дітки малі?

- Чи довго лежать нам

в сирій землі?

- Нас порохом вітер

угроблює

вглиб...

Гей, хто ж нам одвітить —

за що полягли?!